SPORTUL magazin

REFLECȚIE

La meciurile de fotbal, plătitorii reprezintă suportul material. Răs... plătitorii (cei care răsplătesc cu aplauze fazele frumoase de joc) reprezintă suportul moral al echipelor. N-ar fi de loc o gratuitate dacă această întreagă acțiune ar fi... **cu-plată.**

D. M.

Popicele lui „Badea Gheorghe"

Fiindcă s-au împlinit zilele trecute cincizeci de ani de cînd George Coșbuc s-a călătorit către tărîmurile amintirii, mi-am adus aminte de un episod în legătură cu el și cu... sportivitatea lui, relatat, odinioară, la o masă de cafenea clujeană, de poetul Emil Isac. El știa o mulțime de lucruri despre „badea Gheorghe", pe care, tot povestindu-le, a uitat să le scrie. Și e păcat, fiindcă pe cele mai multe le-am uitat și noi cei care le ascultam înlemniți de respect și uimire : Coșbuc ni se părea depărtat ca astrele, ceva de nepalpat, ca orice realitate transformată în abstracția unor file de carte, iar cărțile de limba română ale anilor cînd am urmat eu liceul erau pline încă de versurile poetului din Hordou, alături de portretul lui cu țăcălie și-o privire alunecată dincolo de zare, într-o îngîndurare ce se confundă cu tristețea. Era sigur că omul acesta trăise, dar că el trăise chiar printre noi, vizitase și el cafeneaua timpului său, ba mai făcuse pe deasupra și sport în felul său, acestea ni se păreau neverosimile.

Cu toate astea, badea Gheorghe pare să fi avut patima sportivă a popicelor. Cu ironia sa blîndă prefăcută în umor, se angaja adeseori la cîte-o partidă, și pe toate le pierdea, nu fiindcă n-ar fi avut îndemînare, ci fiindcă țintea de obicei mai departe decît exclamațiile scobite în lemn ale figurilor plantate la capătul pistei.

O dată, însă, badea Gheorghe a cîștigat și el o partidă, chiar la Cluj, într-o seară de vară, care își desfășurase seninul neprihănit, bătut în paftalele de-argint ale stelelor, peste dealurile Feleacului. Grădina de vară de lîngă Someș, unde s-a desfășurat memorabila întrecere, avea în fundul unei alei de castani un fel de girlici acoperit cu șindrilă. Era popicăria „intelighenției" române din orașul Memorandumului, unde, între două stacane de vin, se-ncingeau luptele zmeești ale vajnicilor popicari, luptători în viața de toate zilele cu condeiul, călimara și orațiile de la tribună pentru drepturile neamului. Și, astfel, în seara aceea de vară, cu stele puzderie, ale căror scăpărări de atunci vor ajunge la noi cine știe peste cîte mii de ani-lumină, George Coșbuc, înfierbîntat de zeama strugurilor din viile Lechinței și de susurul frunzarelor încinse de ciocotul de peste zi al soarelui, se dezbrăcă de gheroc, își sumecă mînecile de la cămașă, după ce își scoase mănușile de celuloid, și apucă în mîinile sale bila netedă.

— Să vedeți — zise el după o lovitură aproximativă. Să vedeți că pe toate-am să le răstorn. Și-am să le răstorn cu sete, dintr-o dată, deoarece îmi voi închipui că sînt criticii mei.

— Nu-ți place de ei, bag'seamă — făcu Ilie Dăianu, gazetar sprinten și slujitor al altarului.

— Nu i-au plăcut nici lui Tolstoi — răspunse poetul. Îi socotea de o mie de ori mai răi decît sînt iezuiții. Cică toată nenorocirea de care suferă artiștii s-ar trage de la critici. „Ei denaturează operele și se îndîrjesc împotriva lor", zicea contele rus.

— Hai să te vedem cum le vii de hac ! — îi stîrniră pe Coșbuc chibiții mai vîrstnici, fumînd țigări de foi „Coronas", „Principesita", „Portambuco" și alte mărci mai ieftine.

Lui badea Gheorghe îi veni rîndul, astfel că se opinti, făcu vînt bilei cu brațul în cumpănă, apoi o slobozi, ca pe-o ghiulea năpraznică, în presupușii săi critici. A fost, povestea Emil Isac, o aclamație în jur ca la serbările naționale, fiindcă, de fapt, piesele de lemn se culcară toate pe-o rînă, suflate parcă de-un uragan mînios.

— Acum se cade să vă poftesc eu — zise Coșbuc, invitînd asistența la o nouă gustare podgorenească. Și, cum se desfătau mesenii cu licoarea aurie, ascultînd șughițurile de viori și arpegiile surde de țambal, ale tarafului lui Ioșca de la Gherla, badea Gheorghe rupse deodată tăcerea, spunînd :

— Trebuia să las măcar două popice-n picioare.

— Și de ce, mă rog dumitale ? — se nedumiri doctorul Domide.

— Pentru că, vezi dragule, nu-i bine să ai prea multă dreptate nici la popice, nici în poezie, fiindcă prea te buiăcești. *) Mai pierzi aici, mai o scrintești dincolea, și în felul ăsta înveți că izbinda ta poate fi pricina amărăciunii altora...

Duminicile unui nesportiv

Un țînțar trecu, zbîrnîind ca o coardă înaltă, pe la urechea poetului și el îi alungă, blînd, spre zăvoaiele de anini de dincolo de rîu. O clipă stăpîni peste masa de sub bolta castanilor liniștea adîncă. Pe urmă, poetul rosti rar, mai mult pentru sine :

— E bine să-nveți a pierde la joc, ca să știi cum trebuie să cîștigi în viață !

Sînt sigur că dintr-o sută de cititori sportivi, nouăzeci și nouă vor înțelege morala reflecției poetului.

George SĂRCEA

**) Provincialism frecvent în nordul Transilvaniei ; înseamnă a te lăfăi în prea multă bunăstare și a te îngîmfa datorită îmbuibării.*

MATTY

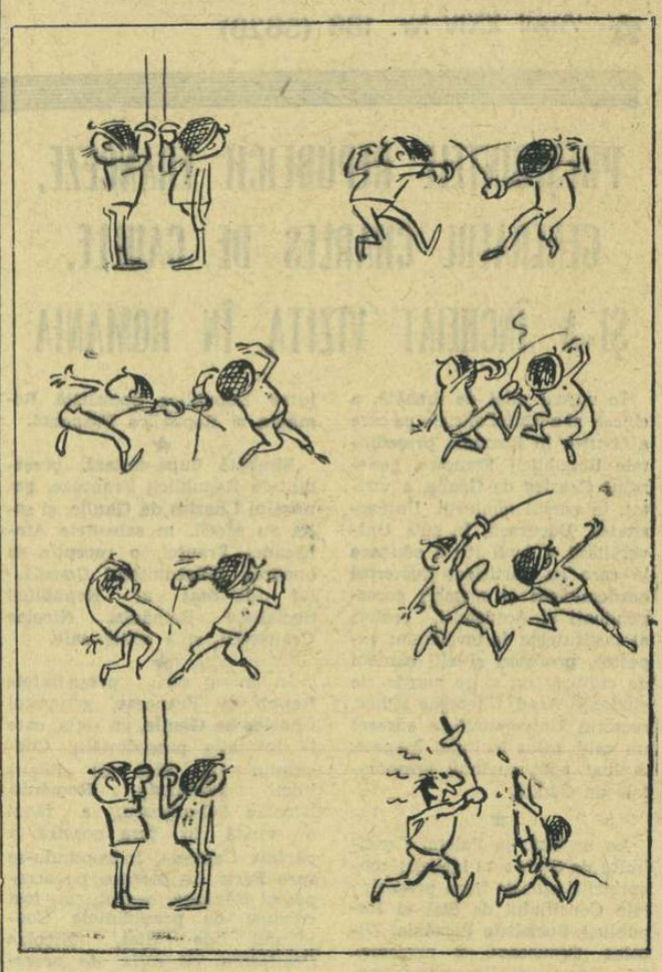

Touché !...

URMAȘII LUI RANDY MATSON

Desigur, este mult prea devreme pentru a se căuta un succesor al lui Randy Matson. Recordmanul lumii la aruncarea greutății este foarte tînăr și deține o formă sportivă, am spune, aproape constantă.

Fără să se pună, deci, problema „moștenitorului" său, se pare că acesta a și fost găsit. Este vorba de George Woods (1,86 m, 133 kilograme!) care, cu prilejul unui concurs atletic desfășurat la Honolulu, a aruncat greutatea la 20,75 m.

Un pretendent la... tronul lui Matson ar putea fi și tînărul Sam Walker, în etate de 17 ani. Acesta a realizat cea mai bună performanță cu greutatea de 5,440 kg, reușind o aruncare de 21,73 m !

Felicitări adresate lui Ș. Ioan

În urmă cu două săptămîni, la Atena, săritorul în înălțime Șerban Ioan a realizat un nou record republican al probei, cu 2,12 metri. Zilele trecute, el a primit, pe adresa Federației de atletism, o telegramă cu următorul conținut : „Sincere felicitări cu ocazia noului record și mult succes în viitor".

Frumusețea gestului poate fi și mai bine apreciată, dacă ne gîndim că semnatarul rîndurilor nu este altul decît fostul recordman național (2,11 m în 1963), Cornel Porumb !

Fotbalul în Anglia

● Federația engleză de fotbal nu se numește engleză, ci doar simplu : „The Football Association", adică Asociația de Fotbal. Nici nu era nevoie să se specifice că este engleză, întrucît la data înființării, în 1863, era singura în lume cu acest obiect.

● Liga și federația sînt două organisme diferite. Liga este asociația celor 90 de mari cluburi profesioniste, avînd scopul de a organiza un campionat al acestor echipe și a le apăra interesele financiare. Și le apără de multe ori chiar și împotriva... federației.

● În cluburile profesioniste există destui jucători amatori. Aceștia se recrutează dintre sportivi care au o altă profesiune stabilă și nu pot accepta statutul de sportiv profesionist, care în anumite cercuri ale societății engleze nu se bucură încă de respect. Vezi romanul lui Bernard Shaw : „Cashel Byron's Profession".

● Marele half centru al echipei „Arsenal" și al reprezentativei Angliei : **Bernard Joy**, din cel de-al patrulea deceniu al secolului nostru, a fost amator. Nu a acceptat să primească decît acoperirea spezelor sale de deplasare. În prezent, el este ziarist-cronicar de fotbal la **„Evening News"**.

N. B.

BOWLING LA MAMAIA!

Pe fațadele mereu înnoite ale Mamaiei, alături de nume noi de hoteluri și campinguri, a apărut recent o inscripție cu rezonanță anglo-saxonă, care cere oarecari deslușiri pentru vilegiaturistul neavizat. Peste drum de hotelul Parc, lîngă stația de auto-service condusă de fostul motociclist Șerban Murgu, a apărut o clădire joasă, cu linii moderne, pe frontispiciul căreia scrie cu litere mari, vizibile de la distanță : BOWLING.

Este o nouă sală de sport, extrem de bine plasată într-o stațiune estivală în care activitatea sportivă ar trebui să clocotească cinci luni pe an, de la regatele nautice pînă la promenadele călare, de la partidele de tenis pînă la mimarea golfului.

Dar ce este **bowling** ? Un membru al marii familii sportive a popicelor, care mai cunoaște, în afara jocului clasic practicat de Micoroiu et comp., formele (în special franceze) : **quille, boules, pétanque** etc. Bowling-ul s-a născut pe la începutul secolului, fiind un sport foarte popular mai ales în Statele Unite (15-20 de milioane de adepți !), Japonia, Anglia, Suedia, R.F.G., Franța, Italia etc. Americanul Joe Thum a creat chiar, în 1926, organizația „International Bowling Association", căreia — spre surprinderea noastră — aflăm că i-a fost afiliată și România în 1939. Dizolvată în timpul ultimului război, organizația s-a reconstituit în 1952 sub numele de Federation Internationales des Quilleurs care a și patronat, în 1954 la Helsinki, primul campionat mondial de bowling.

Spre deosebire de sportul clasic, bowlingul se joacă cu 10 popice (așezate piramidal cu virful spre pistă), pe o pistă în lungime de aproximativ 19 metri, cu bile (din material plastic) cîntărind între 4,5 și 6,5 kg și avînd particularitatea a trei orificii în care se pot sprijini trei degete pentru manevră. Lovitura în plin (10 popice doborîte) dă drept la o bonificație de încă două încercări (performanță numită **strike**) ; doborîrea celor zece popice din două lovituri (performanță numită **spare**) dă drept la încă o încercare. În rest, regulile de la popice sînt și aici respectate.

Noua construcție de la Mamaia, realizată foarte modern și cu amenajări confortabile, se bucură de instalații tehnice la nivel înalt. La capătul celor 12 piste paralele, cîte un tablou electronic semnalizează numărul popicelor rămase în picioare. Operația de ramasaj, ridicare și așezare a popicelor, precum și retrimiterea bilelor, se efectuează automat. De asemenea, calculul rezultatelor, la un tablou de comandă centralizator.

Sîntem siguri că sportivii de pasaj, ca și vilegiaturiștii de toate virstele de la Mamaia, se vor bucura imens de noua posibilitate ce li se oferă de a se destinde plăcut. **(vib)**

Recordul automobilistic București-Brașov

DIN NOU PAPANĂ: 1 H 38:30,0!

Peste trei ani, din nou Alexandru Papană la startul cursei : era a șasea încercare, după cea inaugurală de la 1 mai 1939, care-i aparținea, după tentativa finalizată a lui Al. Budișteanu și după celelalte trei ale inginerului Jean Calcianu, neizbutite e drept, dar din care trebuie reținut strașnicul timp intermediar, obținut pe distanța București — Sinaia, consacrat record al rutei : 58 de minute !

După minuțioase pregătiri, experimente de carburant adaptat de la avioane și conjugarea vitezei, a tempo-ului, cu mersul trenurilor, pentru a evita barierele, simbătă 8 iulie 1939, la volanul unui B.M.W. de curse, la bord cu același Jenny Dumitrescu, care funcționa cronometror de parcurs și director tehnic al cursei, Alexandru Papană a luat startul oficial într-o încercare care i-a izbutit din plin.

Ionel Schmitzer, din partea „Grupului Sportiv Motor", și Stamate Rădulescu, reprezentînd „Moto Clubul Român", au funcționat cronometrori la start și bolidul pe patru roți a țîșnit din Piața Victoriei la ora 6.35 dimineața, semnalat apoi prin centrul Ploieștilor la 7 și 1 minut și înregistrînd astfel cel mai rapid timp al legăturii dintre aceste două orașe : 26 de minute.

Pe șoseaua dintre Ploiești și Cîmpina mașina atinge 170 km pe oră. Dar, pilotul simte un joc anormal la una din roți ; crede că e fenomenul aderenței. Dar jocul persistă. Papană se gîndește la o probabilă pană de cauciuc. Prudent, oprește și cercetează toate cele patru roți. Nimic anormal nu apare, dar pierde două minute prețioase. Contrariat, dar bucuros, reia cursa. Dar jocul revine și neliniștește gîndurile pilotului. Totuși, mașina zboară și atinge chiar 175 km pe oră. O consultare, din ochi, cu Jenny Dumitrescu și hotărirea e luată : „săgeata albă" stopează, corect, pe dreapta șoselei, chiar în fața monumentului lui Aurel Vlaicu de la Bănești. Da, situația era, într-adevăr, gravă și putea deveni catastrofală : un pneu de la roata din dreapta, din spate, se dezlipise de pînză și dintr-o clipă într-alta era expus exploziei. Roata de schimb a fost montată și după opt minute bolidul își croia iar calea spre Valea Prahovei. Sinaia e depășită la ora 7:47,9 (cu 5 minute mai puțin ca în prima cursă a lui Papană, dar cu 16 minute peste timpul stabilit de Calcianu !), Bușteni sînt prinși la 7:51,45, iar Azuga la 7:54,20.

La ora 8:13,30, cronometrorii din Brașov, ing. Vincențiu Cloos, președintele „Moto Clubului Brașov", și Anton Kummerth, au stopat cronometrele de sosire : 1 oră, 38 minute și 30 secunde, noul timp al rutei, calculat pe 169 km.

Așadar, cu 10 minute mai puțin decît în cursa inaugurală din 1936, cu 9 minute și 28 secunde mai bine decît realizase Budișteanu.

Nici o barieră, într-adevăr, nu i-a mai blocat acum drumul lui Papană, dar cele două opriri din preajma Cîmpinei (2+8 minute) au furat cursei exact cele 10 minute care au zădărnicit realizarea timpului inițial propus de Papană : 1 oră și jumătate, pentru legătura automobilistică dintre cele două orașe : cel de pe Dîmbovița și cel de sub Tîmpa.

A șasea încercare a adus deci al treilea record final și un nou timp pe ruta București — Ploiești (26 de minute), excepțional. În totalitatea ei, cursa a fost realizată cu o medie orară de 104 km. Iar, neutralizînd timpul pierdut la Cîmpina, se poate consemna ca viteză medie-orară pe întregul parcurs — 113 km.

V. FIROIU

Răspunde Ion Poștașu

V. Brustu, București. Am primit „micro-foiletoanele rimate". În grabă, ați uitat să ne trimiteți și poantele. Sîntem în așteptare !

Dr. Gheorghe Eugeniu Bucur, București. Pe marginea celor două epigrame care propuneau : prima — transplantul inimii lui Pele, iar cea de a doua — al piciorului acestuia, interveniți și dv. cu un distih :

Piciorul ? Inima ?
La ce-ar fi bune ele
Fără transplantul...
„capului" lui Pele ?

V. Ardeleanu, Cluj. Echipa dv. favorită, Metalul Cîmpia Turzii, a fost, de-a lungul anilor, o participantă constantă la campionatul diviziei B. A lipsit doar în 1952, cînd a jucat în divizia A. A fost, cum s-ar spune, o absență motivată ! Măcar de-ar absenta și în viitor pentru aceleași motive !

Emilian Ștefănescu, București. 1) Veșnica controversă dintre jucătorii de șah ! O mutare se consideră efectuată cînd jucătorul a luat mîna de pe piesa pe care a mutat-o. 2) Luarea „en passant" nu este obligatorie, ci facultativă. După preferințele și interesele jucătorului respectiv. Mai bine zis, după inspirația sa !

D. Felea, Turnu Severin. Nu e nici o greșeală. În sferturile de finală ale Campionatului Europei la fotbal, la egalitate de puncte și de golaveraj intră în acțiune calculul dublu al golurilor înscrise în deplasare. Ca atare, la 3—1 s-ar fi calificat fotbaliștii maghiari. Faptul că această regulă nu se aplică întotdeauna dă loc, e adevărat, la încurcături. Pentru orice eventualitate, echipele trebuie să înscrie cît mai multe goluri și să încerce să nu primească nici unul. Sînt în avantaj, după oricare regulament !

Alexandru Lunca, Tg. Mureș. Tg. Mureș a fost prezent pînă în 1955 în divizia A de fotbal. În acel an, reprezentanta orașului, Locomotiva, clasîndu-se pe locul 11 (din 14 echipe) a retrogradat. Și, timp de 12 ani, pînă în 1967, Tg. Mureș a jucat în B. Să vedem ce va fi în noul campionat !

Ilustrații : **N. CLAUDIU**

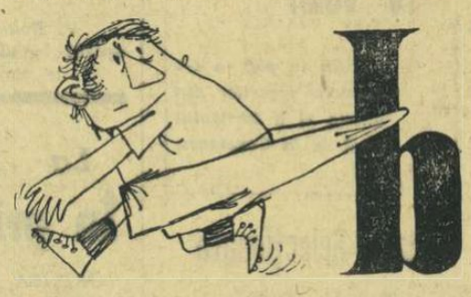

IMPORTANT!

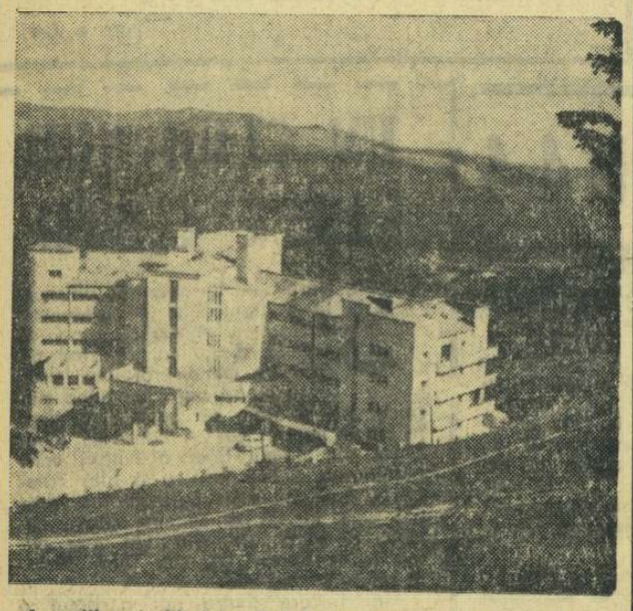

Agențiile și filialele O.N.T. au pus în vînzare locuri pentru odihnă în pitorescile stațiuni climaterice SINAIA, BUȘTENI, PREDEAL, PALTINIȘ pentru lunile mai și iunie
TARIFE REDUSE LA CAZARE ȘI MASĂ pînă la 15 iunie
TARIFE REDUSE pe C.F.R. și I.T.A. pentru posesorii de bilete O.N.T.

EXCEPȚIONALĂ OCAZIE PENTRU IUBITORII DE MUZICĂ

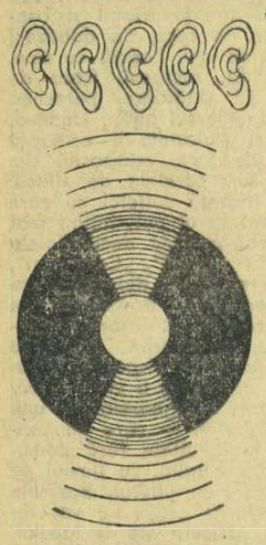

Discurile ELECTRECORD se vînd cu reduceri de prețuri între 25% și 35% Înregistrări de calitate din toate genurile muzicale :
— muzică simfonică
— arii de opere și operete integrale
— muzică populară
— muzică ușoară și de dans.

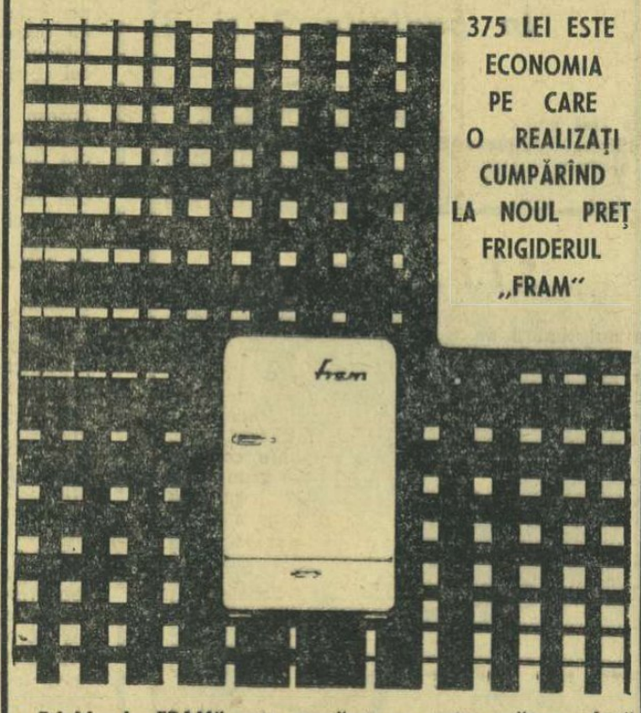

375 LEI ESTE ECONOMIA PE CARE O REALIZAȚI CUMPĂRÎND LA NOUL PREȚ FRIGIDERUL „FRAM"

Frigiderul „FRAM" este prevăzut cu patru grătare, două cutii din masă plastică cu capac transparent, pentru fructe ; un compartiment pentru unt și brînză ; un raft pentru ouă și altul pentru sticle ; un evaporator pentru două tăvițe necesare obținerii cuburilor de gheață.
Consumul maxim de energie electrică în 24 de ore 3 kWh. Frigiderul este prevăzut cu un termostat pentru reglarea automată a temperaturii și a consumului de energie.
PREȚ VECHI 2 500 — PREȚUL NOU 2 125
SE VINDE ȘI CU PLATA IN RATE

CEL MAI IEFTIN MIJLOC DE TRANSPORT PENTRU BĂRBAȚI, FEMEI, COPII

Bicicleta TOHAN pentru bărbați	699,50 lei
Bicicleta TOHAN pentru femei	712,80 „
Bicicleta SUPER pentru bărbați	865,00 „
Bicicleta FELICIA pentru femei	880,00 „
Bicicleta TURIST pentru bărbați	855,00 „
Bicicleta DIANA pentru femei	870,00 „
Bicicleta JUNIOR pentru bărbați	699,50 „
Bicicleta JUNIOR pentru femei	712,80 „
Bicicleta PIONIER pentru copii	559,50 „

SE VÎND ȘI CU PLATA ÎN RATE

Competiția „K.O."

POVESTEA CUPEI ROMÂNIEI (VI)

15 AUGUST 1948

Au trecut 5 ani. Iată-ne prezenți, din nou, la o finală a Cupei : I. T. Arad—C.F.R. Timișoara.

Arădenii n-au nevoie de prezentări ; nimeni nu a uitat acel prim campionat de după război pe care l-au cîștigat cu 11 puncte avans ! Dar cu cîte emoții au ajuns în finala Cupei. Abia în min. 119 Petschowski a înscris golul victoriei, în meciul cu Țesătoria Pitești. Semifinala, în schimb (6—0 cu CAMT), a fost o simplă formalitate. Adversarii lor în finală : feroviarii timișoreni. Să luăm loc în tribunele arenei Venus și să urmărim meciul.

În min. 7, Bonihadi, colosul cu viteză de sprinter, pasează lui Covaci, care trage plasat și I.T.A. conduce cu 1—0. Dar numai pentru un minut, deoarece o dată repusă mingea în joc, timișorenii contraatacă periculos și Pal face hent în careu. Woronkowski înscrie imparabil și scorul este din nou egal : 1—1.

În min. 38, un alt Covaci, „feroviarul", marchează un gol surprinzător, cu „o întorsătură de cap". Prima repriză ia sfîrșit cu un rezultat care satisface dorința de surpriză a spectatorilor : 2—1 pentru C.F.R. Timișoara. În a doua parte a meciului, I.T.A. își macină adversarii cu o țesătură „artistică" de pase, din păcate finalizată deseori cu ratări... spectaculoase ! Și totuși, printre attea șuturi pe lîngă și peste bară, două nu-și greșesc ținta : cel al lui Reinhardt, din min. 56, și cel al lui Băcuț, din min. 82.

I.T.A. a cîștigat prima ediție de după război a Cupei și mulți se gîndeau că va începe o serie. Dar...

22 — Competiția „K.O."

MILITARII SE ÎNSCRIU LA... CUVÎNT !

În plină iarnă (18 decembrie), finala ediției 1948/1949 aduce totuși pe terenul I.C.A.S. 12 000 de spectatori.

Se înfruntă reprezentanții studențimii clujene — care au eliminat pe campioni (I. C. Oradea) — și componenții „proaspetei" formații militare — C.S.C.A. — care au dispus de foștii specialiști ai Cupei (C.F.R. București) în sferturi de finală (2—1).

C.S.U. Cluj pare hotărîtă să răscumpere cele 2 finale pierdute de Universitatea cu ani înainte. Speranțe care nu rezistă decît 39 de minute, pînă cînd Moldoveanu reia necruțător, în poarta apărată de Cristea, o minge ricoșată dintr-o înghesuială : 1—0 pentru C.S.C.A.

Încrederea reînvie abia în min. 68, cînd Traian Ionescu, portarul militarilor, surprins de o minge trimisă de Zahan prin „întoarcere", plonjează tîrziu, nereușind decît să împingă mingea în plasă : 1—1.

6 minute mai tîrziu, clujeanul Ferenczi trimite mingea în poarta părăsită de Cristea : 2—1 pentru C.S.C.A.

SE ÎNCEARCĂ O „DUBLĂ" !

Militarii par a fi luat specialitatea feroviarilor : sînt din nou în finală. De data aceasta vor înfrunta însă pe Flamura roșie U.T.A., formația care a „smuls" titlul de campioană rapidiștilor, datorită a 6 goluri mai puțin primite (punctaj egal, același număr de goluri marcate). C.S.C.A. are noutăți în formație : Voinescu în poartă, Bone mijlocaș stînga și Zavoda II fundaș.

U.T.A. încearcă să „țină" mingea, uneori reușește, dar e prea puțin în fața unei înaintări agresive. Noroc că Moldoveanu, Serfözö și Drăgan ratează, chiar și cu Marki ieșit din poartă !

Se va termina prima repriză cu un scor alb ?

Nu ! Cu un minut înainte de fluierul arbitrului, Pal nu-și mai poate ... salva echipa decît oprind mingea cu mîna ; penaltiul e executat fără drept de apel de Apolzan : 1—0.

După reluarea meciului, citeva faze par a arăta o „tre-